

natkozó ajánlatát figyelembe véve tárgyalták meg (lásd a 9. fejezetet). Hitler és Speer április 6-án és 7-én újból áttekintette a vadászrepülőtörzs tervezetének munkaerőigényét. Speer április 9-i feljegyzései szerint abban egyeztek meg, hogy a Junkers Műveknek a bővítés nyomán havi 100 ME-262-t és 2000 egyéb harci repülőgépet kell előállítania, továbbá hogy az eredeti tervtől eltérően nem építenek föld alatti repülőgépgyárat Franciaországban, Belgiumban vagy Hollandiában, hanem csak a biztonságosabb protektorátusokban. Mivel Hitler nem volt megelégedve a Sziléziai Ipari Szövetség teljesítményével, megparancsolta, hogy a protektorátusokbeli építkezést a Todt-szervezet végezze azzal a 100 000 zsidóval, akiknek szállítását Himmlertől kérni fogja.⁴²

Az április 6–7-i döntés nyomán, a zsidó munkaerő iránti kérés kedvező fogadtatását észelve Horthynál, Hitler április 9-én tájékoztatta Milchet, hogy 100 000 magyar zsidót „kell összeszedni föld alatti repülőgépgé-
párak építésére a Birodalomban”⁴³.

Alighogy kinevezték új tisztségébe, Saur 1944. április 14-én szigorúan titkos ülésre hívta össze a vadászrepülőtörzset, s közölte, hogy a 100 000 magyar zsidó alkalmazásával kapcsolatos részleteket Schlempp és Schmelter, Dorsch két beosztott szakértője dolgozta ki. Ugyanezen a napon (nem egészen egy hónappal a megszállás után) Veessenmayer arról tájékoztatta Ribbentropot, hogy Sztójay „kötelező érvényű biztosítékot” nyújtott arról, hogy a hónap végéig 50 000 munkaképes zsidót bocsátanak a Birodalom rendelkezésére, s május végéig további 50 000-et. Jelen-tette továbbá, hogy az SD és a magyar rendőrség akciója nyomán már a gyakorlati megvalósulás szakaszába lépett Sztójay ígérete. Azt is közölte, hogy a tervbe a kormányzó is beleegyezett, és a magyar fegyveres erők és a belügyminisztérium is kész az együttműködésre.⁴⁴

Horthy hozzájárulása „zsidó munkások” átadásához

A háború után, különösen a háborús bűnösök pereiben megerősítést nyert Veessenmayernak az az állítása, hogy a kormányzó hozzájárulását bírta.⁴⁵

Ribbentrop szerint a kormányzó egyetértett azzal, hogy „jelentős számú zsidó munkást kell a német haditermelés rendelkezésére bocsátani”⁴⁶. Otto Winkelmann SS-rendőrtábornok (Höhere SS-Polizeiführer in Ungarn – a magyarországi magasabb SS- és rendőri erők parancsnoka), 1944-ben Himmler közvetlen képviselője Magyarországon a minisztériumok perében azt vallotta, hogy „törvényes egyezséget” kötöttek a magyar kormánnyal „kezdetben 100 000 zsidó elszállításáról”⁴⁷. Ezt erő-